

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

egjelen minden szerdán és szombaton este.

Kéziratokat vissza nem adunk.

Szerkesztőség: Kazinczy-utca 2.

Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társai.

LAPVEZÉR:

MATOLAI ETELE.

POLITIKAI FŐMUNKATÁRS:

DR. BUZA BARNA.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyévi szám ára 10 fillér.

Hirdetéseket a legutányabb árban közölünk

Választói jog és választási eljárás.

Lapunk legújabb számában olvasván politikai főmunkatársamnak a Dr. Székely Albert cikkére választást, egy részről támogatója végett veszem kezembe a tollat, más részről azonban — sajnálatomra — szembe kerülök vele.

Támogatni akarom abban, mit az u. n. plurális szavazati-jogról ír. Nekem nem jutott volna eszembe ez az eszme, de már egy más cikkemben nyilatkoztam, hogy elfogadom. Tehát elfogadom főmunkatársam mindazon érveit is, a melyeket felhoz mellette. De támogatom azzal, hogy a demokráciát csak azzal vélném sértve lenni, ha többes szavazat valakinek születésénél fogva adatnék, tehát nem a saját, de ősei érdemei folytán. — A mint ő írja — én is elfogadom, mert hiszen a mit a törvényjavaslat tervezője állít, hogy ez a magyarság biztosítására szolgál.

De szembe kerülök főmunkatársammal a választási eljárás kérdésében, — nevezetesen abban, titkos legyen-e a szavazás vagy nyilvános.

T. főmunkatársam többször hangoztatja, hogy „ellensége mindennek, ha még olyan szent jelszó is, a mi ennek az országnak a magyarságát veszélyezteti.” Ebben

tökéletesen egyetértek vele, de ha ezért ellensége a titkos szavazásnak, — úgy adós maradt annak magyarázatával, miként veszélyeztethető a titkos szavazás a magyarságot? Én ezt véges eszemen fel nem érhetem.

Különbömben már mint képviselő is a titkos szavazásért harcoltam, tehát már majd 40 év óta; érveimet már akkor is szóval és írásban, azóta is cikkeimben bőven kifejtettem, itt tehát azokat ismételnéi szükségessé nem tartom, annál kevesebb, mert azokat soha sehol megcáfolyva nem láttam, nem olvastam, nem hallottam. És miután én a nyilvánosság elébe elhatározással ki nem lépek, míg magammal tisztában nem vagyok, oly következetlen nem tudok lenni, hogy azt bármikor megtagadjam, hogy attól elálljak. És azért titkos szavazásért ferver!

Többször megírák — bocsánat az ismétlésért, — hogy képviselő koromban a Gliczy Kálmán elnöksége és Tisza Kálmán vezérlete alatt állott u. n. bal-közép pártnak — a melyhez én is tartoztam — párt értekezletén harcoltam már a titkos szavazás mellett, s a többség velem tartott. Ezt látván vezéreink — többnyire nagybirtokosok — (igen t. belügyminiszterünk is az) — a kik mindenkor — (könnyen érthető okokból) ragaszkodnak a nyilvános szavazáshoz, határozatul ki-

mondták, hogy ez ne legyen pártkérdés, szavazzon kiki tetszése, saját meggyőződése szerint. Természetes, hogy ily körülmények közt az akkori többség a Deák párt a miénn egy részével együtt minket leszavazott.

Még egyet említek fel: Vita közben telhozták ellenem az angol példát, mondván, hogy a parlament classicus hazájában is nyilvános a szavazás. Nagyon tudom, — felelém — de tudom azt is, hogy egy idő óta évről évre a parlament minden ülészakájában megújítják a titkos szavazás mellett indítványt és azt évről évre kisebb többséggel szavazzák le s így előre láthatólag rövid egy pár év alatt el is fogadják. — Jólátom szó szerint teljesült, most már évek óta ott is titkos a szavazás.

Tehát titkos szavazás nálunk is jöjjön el a te országod.

Matolai Etele.

Védekezés.

Írta: Buza Barna.

A szüreti munka zajába keserves panaszkodás hangjai vegyülnek: ninesz hordó, kénytelenek a gazdák azonnal eladni a nyers mustot, annak pedig ára nincs, úgy, hogy 12—14 forintért veszik csak hektóiterjét. Ilyen hírek jönnek Tarcáról, Tályáról, ahol már elkezdődött a szüret.

Ujabb ok ez a jelenség arra, hogy mindenki, aki csak teheti, tartsa a

Csokolj meg és erről több szó se essék!

Gilberte fűsöd ellágyult, mikor a fiatalember szemében könnyeket látott csillogni. Mindazonáltal vidáman annak fejebe nyomta szalmakalapját s kituszkolta a folyosóra. Azután odaszaladt az ablakhoz, hogy távozását lássa. A fiu az utcasarokhoz érve, megégszer visszafordult és könyörgő tekintetet vetett reá. A leány felkacagott s egy orgonaaगत hajtotta utána.

Este a vacsoránál az anya mosolygva így szólt hozzá:

— Te ma nagyon vidámnak látszol. Mi történt veled?

— Megkértek feleségnek.

— Ugyan ki?

— Igen! Jean unokatestvér. Egészen belém van bolondulva.

— No, és?

— En kosarat adtam neki. Természetesen.

Es szavait oly határozott fejlődulattal kísérte, hogy anyja egy szót sem mert többé szólni.

Vacsora után Gilberte visszavonult szobájába, hol különös elégtelent talált abban, hogy magát a tüköriben szemlélje. Naiv büszkeséggel töltötte el az a biztos tudat, hogy valaki szerelmes beléje. Póztolt a

borát s ne adja el oleón szüretkor. Ha megijedünk a 12 fős áráktól s nyakrafordít igyekszünk tudni a borainkon, akkor magunk törjük le azoknak az árat s valósággal kapitulálunk azok előtt, akik épen erre az ijedelemlre spekulálnak.

Az alacsony must árak ne ijeszzenek meg senkit. Napokig, legfeljebb pár hétig fognak azok csak tartani, addig míg elfogy azoknak a bora, akik nem tudnak hordóhoz jutni, meg azoké, akiknek rossz fekvésű szőlőkben csak alig terem valamivel jobb bort, mint a jobb homoki bor. Ezeknek máskor se volt valami magas árak, s egész helyes, ha az ilyen gyengébb borok szüretkor elkéne, mert ezeknek a nyomásától megszabadulva annál könnyebben emelkedhetnek majd a jó boroknak az árai.

Egyáltalában nagyon helyes lenne, ha megfogadnók Högudis Sándor vinceriskolai igazgató ur jó tanácsát s úgy rendezkednénk be, hogy gyengébb fekvésű szőlőinket inkább tömegbor termelésre hasznájuk s csak a jobb fekvésű helyeken igyekszünk „nagy bort” (grandvin), — szomorodniit és asszut termelni.

A keleti, nyugati, északi fekvésű szőlőket úgy kellene művelni, hogy minél többet teremjenek, tehát csapokra metszeni, lugasokat, szálevezőket hagyni rajtuk. Ezek bőséges termést hoznának, de gyengét, hanem olyan bort, amit legjobban kedvelnek s amit mingyárt szüretkor el lehetne adni, a homoki boroknál 50—60 percenttel nagyobb áron. Ezeknek mindig lehetne kereslete, de különösen alkalmasok lennének arra, hogy közösi bormészekben (amiket minden hegyjai községben kellene létesíteni) elmerjék, vagy ezek közvetítésével eladják.

Késő felismerés.

Gilberte, míg unokafivére leforrázva és megtörtén ott tilt a számolyszéken, vidáman tett-vett szobácskájában, mely olyan volt, mintha az ő bája és ifjusága részére készült ékszerártó lett volna. A leány élénk mozdulatokkal vázába gyömöszölt egy óriási orgonavirág csokrot, melyet az imént szedett e mezőn. Időről-időre bolondos nevetésben tört ki és Jean egyre kétségbeesettebben tekintgetett a csokor felé, amely mögül a kacaj hallatszott.

— Hogy én a te feleséged legyek, szegény Jeanom! De hisz ez bolond dolog? Ugyan honnan vetted ezt az ötletet?

— Te szerelmes vagy valakibe Gilbert?

— Oh de-hogy? Senkibe. Huszonégy éves korom előtt nem is leszek. Férfjhez pedig nem megyek sem hozzád, sem máshoz. Ezt persze bizarrnak és valószínűtlennek találod. En már csak ilyen vagyok.

— S engem olyannak kell venni, amilyen vagyok, vagy helyesebben: engem sehogy sem kell venni! — En nem születtem feleségnek. En félbenmaradt fiu vagyok! Amit egyedül szeretek, az a függetlenségem és a szabadságom. Vagyis az a szabadság, hogy tetszés szerint kijárhassak a házból s meglátogathassam az áruházakat, a muzeumokat, a kiállításokat. En az életet magáért szeretem, azokért az apró örömeimért, melyeket nyujt. Hiányom semmiben sincs. — Kacér vagyok ugye? — Igen, kacér a magam kedvéért, de nem másokért! Örülök a szép ruhának, de azzal nem törődöm, hogy a szomszédok milyennek találják. Hogy magamra vállaljam a házerhét es rabszolgává legyek . . . Ah, nem, nem! En nagyon jól tudom, hogy ez mit jelent. Husz éves koromig nem tudtam, mi a jó idő . . . Atyám meghalt abbéli kétségbeesésében, hogy anyámat nem tudta oly boldogga tenni, amint őhajtotta volna . . . Hogy mama most olyan öreg, és összetört, annak ez az oka . . .

— Te beszélni fogsz vele ajánlatomról?

— Ah, egész nyugodt lehetsz! Ő nem olyan, hogy a kötelet rákényszerítse a nyakamra! Tehát lsten veled, de harag nélkül! . . . Es ne váj olyan kétségbeesett arcot, te nagy gyerekek! Majd találás másikat, gazdagabbat, szebbet, mint én vagyok.

tükör előtt, hajlongott, a haját megigazította s szerelmesen nézett a maga képmására. Aztán így szólt:

— Ime egy nő, aki kívánatos a férfiak előtt.

Azután csókot dobott magának.

— Szeretlek, kis Gilbertem és soha mást nem fogok szeretni. Jó estét!

Azután lefeküdt és gyönyörű álmai voltak uralomról és függetlenségéről.

Jean ujra és ujra megkisérlette szobahoz az ügyet, de Gilberte mindannyiszor kinevette. Egy este aztán komolyan megharagudott és így szólt:

— Hallgass meg Jean. Ha ezentul is a házukhoz akarsz járni, úgy hagj fel ezzel. Végre is unalmas! Ha én egyszer azt mondom, hogy nem, akkor nem!

Aztán karonfogva a fiatalembert s engesztelőleg hozzátette:

Hát nem jobb, ha azok maradnak, amik vagyunk: két jó pajtás!

E naptól kezdve, mintha Jean megváltozott volna. Ráadta fejét a munkára s úgy látszott, mintha nagyratörő ambíció fogta volna el. Szorgalmasan tanult letette vizsgáit és kitüntetéssel megszerzte a jogi doktorátusát, Gilbertéknél csak na-

A sátoraljaiújhelyi izraelita anyahitközség FÜRDŐHÁZA folyó évi november hó 1-től 3 évre KEZELÉSRE ÁTVEHETŐ. Érdeklődők sziveskedjenek bővebb felvilágosítás végett folyó évi

október hó 24-ig a hitközség titkári hivatalához fordulni.

A déli, délkeleti s délnyugati fekvésű szőlőket pedig műveljük a régi módon, ne mennyiségre, hanem minőségre dolgozva. Ezeknek a borát lehetne aztán úgy tartani és kezelni, hogy a tokaji borok hírnevének megfelelőleg vihessük piacra s adhatassuk el. Ezeket lenne helyes aztán államilag vagy közszolgálat felállítandó közraktárakban elhelyezni, ahol a tulajdonosok megfelelő előleget kapna rájuk s itt tartani és rendszeresen kezelni 2—3 évig, míg palackereit lesz és csak akkor vinni piacra, ugy adni el, még pedig lehetőleg palackokban, mert ez lenne a mi borainknak helyes értékesítési módja. A külföldi nagy borvidékeken is inkább palackokban adják el a bort és nagyon megválogatja minden bortermelő azt a kereskedőt, akinek hordóban is ad el bort, mert arra egyuttal a bora becsületét is rábázza, tehát csak teljesen megbízható kereskedőkkel áll szóba.

Igy lehetne csak a mi nagy borainkat ismét bevezetni a világpiacra, s azok megfelelő árát és kelendőségét biztosítani.

Az idén, úgy látszik, nagyon jó minőségű bor lesz. Kezdje el hat mindenki, aki teheti, már ezzel a borral el a helyes eljárást. Ne adjuk el a bort szüretkor, inkább köcsönt vegyünk rá, s később is ha eladjuk, igyekezzünk egy részét, a legjavát, megtartani, s rendszeresen kezelni, hogy pár év múlva mint kész bort, palackokban vihessük piacra. Azalatt valami módon, akár az általánosan, akár magánosok, társaságok vagy közszolgálatok ujján bizonyára létesül majd közraktár, ahol ilyen bor jutányosan elhelyezhető lesz.

Ne maradjunk a mostani nyomorúságos állapotban. Mindenki, akinek módjában van, tegyen meg mindent, hogy ebből az állapotból valahára kivergődjünk.

Az ipartestület ügye.

Az ipartestületnél tartott vizsgálatból kifolyólag az alább következő rendeletet intézte a kereskedelmi miniszter Zemplénnérmegye alispánjához.

A rendelet igazolja azokat, akik a vizsgálatot kérték, mert tényleg számos szabálytalanságot állapított meg, rendtelenséget konstatació, s különösen megállapítja, hogy az ipartestület sokkal több és magasabb díjakat szedett tag-

jaitól a szegődtetésekért és szabadtásokért, mint amennyi törvény szerint meg van engedve. Ezt most mind megszünteti a miniszteri rendelet, s így az iparosok terhe jelentékenyen megcsökken. Igaz, hogy ezek helyett a díjak helyett ezután tagdíjakat kell majd fizetni, de a tagdíj sokkal csekélyebb, mindössze 2 kor. 40 fillér évenként, s még ez is mérsékelhető, csak okosan kell a költségvetést összeállítani, hogy minél kevesebb költség legyen. Igaz, azt is kimondja a rendelet, hogy az eddigi éveken át be nem szedett tagdíjak egyszerre beszedendők, de ezt, ha kéri az ipartestület, hisszük, hogy el fogják engedni.

Mi már a vizsgálat befejezése után tudtuk, hogy nagyon sok hivatali szabálytalanságnak jöttek nyomára a kiküldött vizsgálóbiztosok, de az amugy is izgatott kedélyekre való tekintettel nem folytattuk tovább a nagyon is kiélestedt harcot, hanem nyugodtan vártuk a miniszter döntését. Nem folytattuk a harcot akkor sem, mikor az egyik helyi lap ujongva hirdette, hogy a mi harcunk csak üres lármá volt, mert a vizsgálóbiztosok semmit sem konstatáltak, sőt nyugodtan türtük azt is, hogy a panaszosok becsületét vezetői csunya módon támadták és a legválogatottabb rágalomokkal illették.

Vártuk az alkalmat, mikor hiteles adatokkal bizonyíthatjuk a mi igazainkat. Ez az alkalom most érkezett el, mikor a kereskedelmi miniszter leiratában igazolja, hogy amit a másik részről írtak, az merő valótlanosság és az az igaz, amit mi írtunk, amit mi hirdettünk hónapokon keresztül.

Most már körülbelül tisztázta van hát az a helyzet, amely annyira ellentétet idézett fel, s annyi szenvedélyes összeütközésre adott okot. Itt az ideje, hogy lecsillapuljanak a szenvedélyek, elsimuljanak az ellentétek, s kölcsönös megértés, megegyezés és a közös

összeszedte magát. Hirtelen gratulált a fiatal ügyvédnek. Vajjon szép-e a jegyese? Vajjon gazdag-e?

— Gyönyörű! A hozományja 200.000 frank! Majd be fogom önnöknek mutatni... Önök már ismeri. Gilbertről már tudja, hogy esze és szíve van...

Gilberte hangosan felkacagott. — Főleg eszel! A szív nálam melles.

— Igen, hisz te félbemaradt fiu vagy...

Es különös tekintettel vetett rá. Jean tászkájában ott volt a jegyeseinek arcképe. Gilberte lázasan utánakapott. Csakugyan szépnek találta. Szeretni fogja, mintha nővére volna...

Azután tapsolni kezdett. — Anyám! szolt vidáman — ígynk meg egy üveg pezsgőt a fiatal pár egészségére.

Es féktelenül jókedvű volt az egész este.

Mikor Jean elbueszott, Gilberte megint az ablak mellé futott, mint valamikor régen, hogy Jean távozását lássa.

A fiatalbör gyorsan ment mint azok szoktak, akikre boldogság vár. Az utcasaroknál befordult és eltűnt anélkül, hogy visszafordult volna.

Gilberte ott állt az ablaknál és sokáig nézte a néptelen utcát.

Azután édesanyja lábaihoz borult és fu'dokló zokogásba tört ki.

érdekekért való együttműködés lépjen helyébe. Erre hívjuk most fel az iparosokat. Felejtsek el kölcsönösen, ami történt, jöjjenek össze, mint egy célra törekvő, becsületes, jó magyar emberek, igyekezzenek megegyezni s egyegyestül erővel segíteni ki az ipartestületet mostani zavaraiából és a mindnyájukat boldogító virágzás utjára vezetni.

Nagyon nehéz a kisiparosok helyzete, egyre súlyosabbakká válnak a viszonyok, csak összetartással, együttes munkával küzdhetik le a folyton tornyosuló nehézségeket, s a hatóságok és a kormány támogatására is csak így számíthatnak. Egy összetartás által virágzó ipartestület nagyon sokat lendíthet az iparosok helyzetén, egy meghasonlástól zaklatott ipartestület az iparosokat is romlásba döntheti.

Gondolják meg ezt mindkét részről s a szerint cselekedjenek. A leirat különben így szól:

Zemplénnérmegye alispánjának.

Utalással folyó évi augusztus hó 31-én 74.700 szám alatt kelt átiratomra Bényei István sátoralrajhelyi lakossal leendő közlés végett értesitem Meltóságodat, hogy a sátoralrajhelyi ipartestület működése ellen emelt panaszok megvizsgálására kiküldött közegem jelentése szerint a nevezett ipartestületnél a következő szabálytalanságok fordulnak elő:

1. Az 1894. évi október hó 17-ik napján tartott ipartestületi előjárású ülésben megállapított és az I. foku iparhatóság által is látványozott ügyrendszabályok 14. §-a szerint, — mely §. rendelkezése a folyó évi június hó 4-én tartott előjárású ülésben megalkotott újabb ügyrendszabályok mellett is érvényben vannak, minthogy a folyó évi július hó 30-án tartott ülésben az előjárású a régi ügyrendszabályok vonatkozó díjtételeit visszaállította, — az ipartestület elnöksége jogosítva van nyomtatványok ára és irodai munkadíjainak emelését a testületi pénztár javára a következő díjakat szedni:

a tanoncszerződtesért és beiratásért 4 korona, azon esetben ha tanítási, tartási vagy ellátásdíj köttetett ki 6 korona, felszabadításért a szabaduló (tanuló) levél díjával együtt 7 korona, azon esetben, ha tandíj köttetett ki 11 koronamunkakönyvért 80 fillér, jogosítva van továbbá panasz felvételénél a panaszlótól 20 fillér, munkakönyv lebélyegzésért 10 fillért beszédni.

Mintthogy a tanoncs szerződtesége épen úgy, mint azok felszabadítása is, akár az iparhatóság, akár az ipartestület végzi azt, díjtalanul eszközözendő és az ipartestületnek legfeljebb annyi engedhető meg, hogy a tanoncs szerződteséhez és felszabadításához szükséges nyomtatványok beszerzéséből felmerült, különben alig számbavehető dologi kiadásaiak megtérítésül a nyomtatványok árát a feleltől beszédjék s a szerződteséssel és felszabadítással járó csekély irodai munka díja címen csekély irodai átalányt szedessenek és e ténykedésért szedett díjak az ipartestület jövedelmi forrásaiul nem szolgálhatnak, a tanoncs szerződtesért és felszabadításért az említett ügyrendszabályokban megállapított díjakat (tehát a régi díjakat is — Szerk.) túlságos nagyoknak kell tartanom.

Mintthogy továbbá a m. kir. egyetemi nyomdából beszerzendő munkakönyvek ára, — az ipartörvény végrehajtása tárgyában 1884. évi augusztus hó 26-án 39.206 szám alatt kiadott földmívelés-, ipar- és kereskedelmiügyi minisiteri rendelet

29. §-a szerint, beleértve a munkakönyv 30 filléres bélyegilletéket, a nyomtatást és kiállítását is, összesen 50 fillér, az ipartestületnek nem áll jogában a munkakönyvekért 80 fillért szedni.

De az sem áll jogában, hogy panaszfelvétel alkalmával a panaszlótól 20 fillért, a munkakönyvek lebélyegzéséért pedig 10 fillér díjat szedjen, mert az ipartestületek által az 1884. évi XVII. törvények alapján végzendő hatósági teendőik teljesítéséért maga a törvény ily díjak szedését meg nem engedi.

Ezeknél fogva felhívom Meltóságodat, hogy a sátoralrajhelyi ipartestület előjárásúát utasítsa, miszerint a tanoncs szerződtesért és felszabadításért járó díjak összegét a fentiekre való tekintettel sürgősen újbol állapítsa meg a munkakönyvekért szedett díjat 50 fillérré szállítsa le, a panasz felvételért és a munkakönyvek lebélyegzéséért járó díjakra vonatkozó rendelkezéseket az ügyrendszabályokból hagyja ki az elnökséget pedig tiltsa el attól, hogy jelen rendeletet késztetésül számítsa munkakönyvekért 50 fillérről magasabb összeget, a panaszfelvételért és a munkakönyvek lebélyegzéséért pedig egyáltalán bármily összegű díjat szedjen.

2. Tapasztaltott továbbá, hogy a sátoralrajhelyi ipartestület tagjai között képesítéshez nem kötött mesterséget folytató iparosokat is felvett és az ezeknél alkalmazott tanoncsok és segítők ügyeinek hatósági ellátását is végzi, viszont Sátoralrajhely rendezett tanácsa város tanácsa, mint elsőfoku iparhatóság a képesítéshez nem kötött mesterséget folytató iparosknál levő tanoncs szerződtesége és szabadtása, illetve a segítők munkakönyvének kiállítása a be- és kilépés igazolása körüli teendőket mindaddig nem teljesítette.

Mintthogy az ipartestületi alapszabályok 4. §-a szerint az ipartestület tagjai csak képesítéshez kötött mesterséget folytató iparosok lehetnek, minthogy továbbá a 1884. évi XVII. törvények 127. §-a szerint az ipartestület csak a hozzá tartozó iparosokra és segéd személyzetre nézve végzi az elsőfoku iparhatóságnak a most idézett törvény III. fejezete A. B. és C. betűk alatt meghatározott teendőit, egyrészt az ipartestület arra utasítandó, hogy tagjai sorából a képesítéshez nem kötött mesterséget folytató iparosokat törölje ezeknek alkalmazottaira vonatkozólag az említett hatósági teendőik végzését azonnal szüntesse meg, Sátoralrajhelyi rend. tanácsa város tanácsa, mint elsőfoku iparhatóság, törvényeszerű kötelességének teljesítésére utasítandó.

3. Az ipartestület ügykezelése szempontjából kifogás alá esik az, hogy az a bekötött könyv, melybe a titkár az ipartestületi közgyűlési, előjáró, sági és békéltető bizottsági jegyzőkönyveket bevezeti, lapszámozva átfuzva és hitelesítve nincsen; abban nehány helyen az ülések jegyzőkönyvei között egyes lapok üresen vannak hagyva; egy helyen két üres lap össze van ragasztva; több helyen még a régebbi időből származó jegyzőkönyvek nincsenek az elnök által aláírva, végül a bekötött könyvben a megszünt ipartestületi betegsegélyző pénztár és a jelenleg is működő ipartestületi hitel és arucsarnok szövetkezet üléseiről felvett jegyzőkönyvek is és pedig az ipartestületi jegyzőkönyvtől el nem különítve, bentfoglaltanak.

Az ügykezelés szabálytalanságát igazolja a vizsgálat folyamán panaszosok által átadott és ./. alatt idecsalt jegyzőkönyv is, mely szerint a békéltető bizottság ülésén Orosz Mihály elnököl és ennek dacára a jegyzőkönyvet, mint elnök Armágyi János írta alá.

szabálytalanság az is, hogy az ipartestület elnöksége az ipartestületi tagok részére az ipartestületbe való belépésük alkalmával az

érvényben levő alapszabályok egy példányát nem szolgáltatja ki, mivel az 1895. évben jóváhagyott ipartestületi alapszabályok sokszorosítva nincsenek. *Ebből ered azután, hogy a tagok nincsenek tisztában jogukkal és kötelezettségeikkel és hogy az ipartestületi ügyek vitele a tagok részéről nem részesülhet kellő ellenőrzésben, a mit pedig az alapszabályok 6. §-a az alapszabályok egy példányát szolgáltatásának elrendelésével is biztosítani kívánt.*

Az ügykezelés eme hiányát még növeli az, hogy az ipartestület előjárása sokszorosított példányban nem közli a tagokkal az ipartestület évi jelentését, költségelőirányzatát és zárszámadását, a mit pedig így nagyobb taglétszám mellett az ipartestület tagjai joggal elvárhatnak.

Utasítsa tehát Méltóságod az ipartestületet, hogy az említett ügykezelési szabálytalanságok megszüntetése iránt haladéktalanul intézkedjék.

4.) Megállapítást nyert, hogy az ipartestület 1905. évi március hó 19-én tartott közgyűlése a belépési díjakat 10 koronáról 20 koronára emelte fel, azonban ezen alapszabálymódosítás megerősítése végett a kereskedelemügyi m. kir. miniszter jóváhagyását ki nem kérte. *Ezekelőfogva a jelzett közgyűlési határozat alapján mindaddig nem szedhetők a magasabb belépési díjak, a míg a közgyűlési határozatnak megfelelőleg módosított alapszabályokat jóvá nem hagyom.*

5. Ezzel kapcsolatban értesitem Méltóságodat, hogy az ipartestület már évek óta nem szed tagjaitól tagsági díjakat, a tagsági díjakból befolyó jövedelmet tehát költségvetésében elő nem irányozza, jöllehet az alapszabályok 9. §-a szerint a tagok evenként 2 korona 40 fillér tagsági díj fizetésére kötelesek. *Ennek fogva a tagsági díjaknak a jövő évi költségvetésben való előirányzása és a határozatos tagsági díjaknak beszedése, illetve behajtása iránt a megfelelő intézkedések elrendelendők.*

6. Az ipartestület pénztárnoka által vezetett pénznapló szabályszerűen át fűzve és hitelesítve nincsen, az 1905. évi zárszámadás pedig hiányos, mert abban nincsen feltüntetve a takarékbetétből telekvásárlásra kivett 5000 korona, bár a pénznaplóban ez a tétel is helyesen van elszámolva.

A mi egyébként a vagyonkezelés szabálytalansága tekintetében a közvetlenül hozzám benyújtott valamint megbízottamnak a vizsgálat során átnyújtott 2. 3. 4. alatt idezárt beadványokban foglalt panaszokat illeti e részben a következőket jegyzem meg:

A jelenlegi elnököt és előjáróságot az 1904. évi március hó 20-án tartott közgyűlés választotta meg első ízben és az ipartestület vagyona akkor, illetve az 1904. évi április hó 9-én eszközölt pénztárátadás és átvétel alkalmával összesen 10.249 korona 54 fillér volt, melyből az előző évi pénztármaradvány 133 K. 21 f.-t és a takarékbetét (ötfele könyvben) 7915 K. 80 f.-t tett ki és nem mint a panaszosok mondják 11.600 koronát. A fenti takarékbetétből, az 1904. évi zárszámadás szerint, az 1904. év folyamán kivettelt 1713 K. 50 f. tőke és kamat, valamint 327 K. 96 f. kamat, mely összeg az ottani ipartestületi betegsegélyező pénztárnak adott 256 meg 999 K. 56 f. és külső 200 K. mint költségvetés elő nem irányzott kiadásra fordított. Az 1904. év végén az ipartestület vagyona összesen 8635 K. 10 f. melyből takarékbetét 6215 K. 80 f. (a mutatkozó különböző kamatokból származik.)

Az 1905. évi zárszámadás szerint az ipartestület; bevétele 3311 K. 12 f. kiadása 3.244 K. 79 f.

pénztármaradvány — 66 K. 33 fillér volt. Ezenfelől kivettelt a takarékbetétből 3.000 K. telekvásárlásra, mely összeg a zárszámadásban nem szerepel ugyan, de közgyűlési határozattal meg van erősítve és a

pénztári naplóban szabályszerűen el van számolva.

Az 1905. év végén az ipartestület összes vagyona, beleértve a háztelket is, mely 12.000 koronára van becsülve, 16.372 K. 13 f. melyből takarékbetét 3215 K. 80 fillér és kamat 130 korona.

Az 1906. évi zárszámadás szerint az ipartestület bevétele 4265 K. 85 f. kiadása 3962 K. 42 f.

pénztári maradvány 303 K. 39 fillér volt. Ez évben kivétel a takarékbetétből nem eszközöltetett, tehát maradt takarékbetét 3215 K. 80 f.

Az 1907. évi zárszámadás szerint az ipartestület bevétele 8221 K. 92 f. kiadása 8001 K. 39 f.

pénztári maradvány 220 K. 53 fillér volt. Takarékbetétből kivettelt, beleértve a folyó évben is eszközölt kivételt 2892 K. 18 f. melyből vízvezetékre 2.400 K. összekapcsolásra 110 K. és potépitkezésre 550 K. 90 fillér fordítottak s így mutatkozik a kamat differenciákkal mintegy 452 K. melyre fedezetül a takarékbetét között eredetileg is szereplő 500 koronás szövetkezeti részjeji szolgál, melynek birtokában is van az ipartestület.

E zárszámadásokban „Vegyések” című a legnagyobb összeg az 1906. évben szerepel és pedig 416 K. 24 f. és nem mint a panaszos mondja, 800 K. mely összegben a megvett telek átírási százaléka fejében fizetett 218 K. 36 f. továbbá iskolai ösztöndíj fejében fizetett 50 K. szerepel, mint nagyobb tétel, míg a fennmaradó 148 K. 88 fillér más oly apróbb kiadási tételből áll, melyek a zárszámadás egyéb tételei a fent természetükön fogva nem voltak elszámolhatók.

Utasítandó tehát az ipartestület, hogy a pénznaplónál mutatkozó hiányokat mielőbb pótolja, zárszámadásait és vagyonmérleget pedig úgy állítsa össze, hogy azok jövőre hű képét adják az ipartestület évi vagyon és pénzkezelésének.

A fentebb elősorolt hiányok és szabálytalanságok egyúttal azt is mutatják, hogy az ipartestület ügyeinek ellenőrzésére hivatott iparhatósági biztos feladatának meg nem felel.

Tekintettel tehát arra, hogy Hericz Sándor és társai sátoraljaujhelyi iparosok, az 1907. évi február hó 24-én tartott ipartestületi közgyűlés érvényessége ellen az elsőfokú iparhatóságnál benyújtott panaszukban Székely László iparhatósági biztos eme megbízatásának visszavonását is kéri, mely kérelem ügyében a város tanácsa ez ideig még nem határozott, felhívom Méltóságodat, miszerint Sátoraljaujhelyi rendezett tanácsú város tanácsát utasítsa, miszerint Székely László iparhatósági biztos e megbízatásának visszavonása ügyében, a fentebb előadott körülményekre való tekintettel is, — hozzon szabályszerű határozatot.

7. Ertesítem továbbá Méltóságodat, hogy Kóttis ipartestületi tag a vizsgálat teljesítésével megbízott közegem előtt azt a panaszt emelte Sátoraljaujhelyi rendezett tanácsú város tanácsa ellen, hogy Mikó Gyula részére szakbavagó gyakorlati foglalkozásának munkakönyv nélkül való igazolása hiányában is iparigazolványt szolgáltatott ki. E panasz igazolására a 5. / . csatolt munkakönyvre hivatkozott panaszos Felhívom tehát Méltóságodat hogy e panasz ügyében tartson vizsgálatot és hozzon megfelelő határozatot.

8. Ertesítem Méltóságodat, hogy Gáthy Géza ipartestületi titkár és városi közigazgatási gyakornok ellen Hericz Sándor és társai sátoraljaujhelyi iparosok, a m. évi február hó 24-én tartott ipartestületi közgyűlés érvényessége ellen benyújtott panaszukban fegyelmi feljelentést is tettek mely a vizsgálat megtartásának idejében még elintézve nem volt, minél fogva Méltóságodat felhívom, hogy a fegyelmi panaszoknak további késedelem nélküli elintézés érdekében megfelelő módon járjon el.

Az ipartestület működése ellen emelt egyéb panaszok a 6. / . alatt ide zárt jegyzőkönyvből kitétszőleg részben tárgyalanok részben alaptalannak lévén illetve, mert azok egy része az elsőfokú hatóságok által tárgyalaták, ezek tekintetében intézkedésre szükségem nem merült fel megjegyzés nélkül, hogy az ipartestületi hitel és árucaernok szövetkezet ellen emelt panasz általánosságban van tartva és a vizsgálat alkalmával sem hozzatván fel konkrét panasz, ebben az ügyben nem intézkedhettem. (A kiküldött miniszteri biztos a szövetkezet ellen minden panasz felvételét mint hozzá nem tartozót, a limine elutasította. Szerk.)

A miniszter helyett:

Szerényi s. k.

államtitkár.

MEGYE ÉS VAROS.

)(**Vármegyei közgyűlés.** Zemplén-vármegyei törvényhatóságát Mecnér Gyula főispán f. hó 28 ikának d. e. 10 óráig rendkívüli közgyűlésre hívta össze. A rendkívüli közgyűlés tárgyai: 1. A vármegye alispánjának jelentése a gyámipénztári pénzkészletnek a vidéki pénzügyzeteknél lenndő elhelyezése tárgyában. 2. A vármegye alispánjának jelentése a vármegyei nyugdíjalap fizetőképességének biztosítása céljából a kormánytól kérendő segélyezés tárgyában. 3. Sátoraljaujhely r. t. város szemekihordási szabályrendeletének tárgyalása. 4. Sátoraljaujhely r. t. város képviselő-testületének egy 90000 koronás függő kölcsön felvétele iránt hozott határozata. 5. Sátoraljaujhely r. t. város képviselő-testületének a Rákóczi-szoborra megállapított hozzájárulás iránt hozott határozata. 6. A szomatori körjegyzőség rendszeresítése. 7. Sátoraljaujhely r. t. város Zsolyomkai kőbányájának bérbeadása tárgyában hozott képviselő-testületi határozat tárgyalása. 8. Sátoraljaujhely r. t. város képviselő-testületének Fedorkó Mihály és nejével a vízvezeték cőbjaira megvásárolt területre vonatkozólag hozott határozata. 9. Luka község 26000 koronás kölcsöne az állami elemi iskola építési költségeinek fedezésére. — Az állandó választmány a közgyűlési tárgyak előkészítése céljából ugyanazon nap d. e. 9 óráig tart ülést.

H I R E K.

— **Kiüntetés.** A király az igazságügyminiszter előterjesztésére Keresztessy Lajos sátoraljaujhelyi kir. törvényszéki vizsgálóbírónak saját kérelmére történt nyugdíjaztatása alkalmából sok évi hű szolgálatai elismerésül a táblabírói címet adományozta. — Keresztessy Lajos jól megérdemelt kiüntetésé általánosan örömet kelt városszerte. Keresztessy egyike volt azoknak a régi — most már sajnos nagyon ritkán található — bíróknak, akik bíráskodásuk alkalmával nemcsak szigorúan a törvény betűit nézték, hanem hallgattak szívük szavára is. Ez a tény és szeretetreméltó egyénisége, kedves társalgási modora, zamatos magyarságuk és emelték őt a társadalom ama kevés tagjai közül, akik iránt a legnagyobb tisztelettel és szeretettel viseltetnek. A tárgyalások, miket vezetett, a jogászoköröknek, de a laikus közönségnek is nagy élvezetere voltak, mert végtelenül kedves modorával, zamatos humorával a tár-

gyalások vezetése alkalmával édesen tudta megaranyozni a törvény szigorú formáit, barátságossá tette a különben rideg tárgyalásokat. Kiüntetésé alkalmából mi is szívből üdvözljük, bár annál szomorúbban látjuk távozni a bírói székből az ő megszokott, kedves, rokonszenves alakját.

— **Áthelyezés.** A király megengedte Szirmai István sátoraljaujhelyi kir. járásbírói albirónak a pécsi kir. járásbíróshoz saját kérelmére lenndő áthelyezését.

— **Az ügyvédi kamara köréből.** A kassai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. Hunyor Sándor királyhalmi és dr. Kovács Gábor szerencsi ügyvédek kir. közjegyzővé történt kinevezetésük folytán önkéntes lemondásuk alapján lajstromából törölte Együttal törölte lajstromából dr. Preusz Miklós nagymihályi ügyvédet, aki Budapestre költözött.

— **Uj orvos.** Neuwirth Lajost, Neuwirth Adolf polgártársunk fiát ma a budapesti tudományegyetemen orvosdoktorrá avatták.

— **Eljegyzés.** Rosenberg Géza, a Rosenberg Gyula és testvérei miskolci nagykereskedő cég baltajai eljegyzte Rozs Klárát, Rozs Adolf bírtokos leányát Sátoraljaujhelyben.

— **Olcsóbb a telefon.** A kereskedelemügyi miniszter dr. Buza Barna orsz. képviselő közbenjárására megengedte, hogy Sátoraljaujhely város Szerencs, Miskolc és Ungvárral 3 perccent 1 koronás díjtétel mellett folytathasson telefonbeszélgetést. Együttal kilitásba helyezte a kereskedelmi miniszter Buza Barnához intézett levelében, hogy az országos távbeszélő hálózat fokozottabb fejlesztésével kiépülő új összeköttetések üzembevétele után a Kassával, Eperjessel és Egerrel való telefonbeszélgetések díjtételeit is le fogja szállítani. A level ez a része a következőképp hangzik: „A kérelemnek az a része, hogy a sátoraljaujhelyi és szerencsi előfizetők ezentel külön díj fel számítása nélkül, az előfizetési díj fejében beszélgethessenek egymással, nem teljesíthető azért, mert a két város közt interurban összeköttetés áll fenn, az interurban távbeszélőnél pedig átalány rendszer nincs, hanem a váltott beszélgetésekért magánosok és hatóságok — tekintet nélkül arra, hogy előfizetők-e vagy sem, — a szabályszerű beszélgetési díjat esetről esetre fizetni kötelesek. Figyelemmel azonban arra a körülményre, hogy a két város egy és ugyanazon vármegyében van és egymáshoz közel esik, folyó évi október hó 15 től számítól megengedtem, hogy e városok lakói, az eddigi 2 koronás díjtéttel helyett, 3 perccent 1 koronáért beszélgethessenek egymással. Ugyanezen díjszabást kiterjesztettem egyszersmind a sátoraljaujhely-miskolci és sátoraljaujhely-ungvári viszonylatokra is. A beadványban említett többi relatiókra azonban a kért díjleszállítást egyelőre — sajnálatomra — nincs módomban kiterjeszteni, mert azok a távbeszélő összeköttetések, amelyeken Sátoraljaujhely Kassával, Eperjessel és Egerrel beszélgetéseit lebonyolítja, a díjleszállítás következtében megnövekedő forgalmat nem bírnák meg. Ha azonban a forgalmi viszonyok, az országos távbeszélő

hálózat fokozatos fejlesztésével kiépülő új összeköttetések üzembevétele után e városokra nézve is kedvezőbbben alakulnak, nem fogok kitérni az elől, hogy az I koronás díjtétel a többi relatiókra is kiterjesztessék Végül megjegyzem, hogy a beadványok a beregszász-sátorajauhelyi díjlesztésre vonatkozó részét tárgyalannak kellett tekintenem, mert Beregszászon jelenleg nincs távbeszélő hálózat. A kereskedők és iparosok körében előreláthatólag nagy örömet fog kelteni a miniszter fenti intézkedése, mert ennek értékét elsősorban ők érzik.

— **A tüdőbeteg érdekeiben** Kiss Ödön h. polgármester a következő felhívással fordul a város közönségéhez: A József kir. Herceg sanatorium egyesület a nemzetet sorvasztó betegség, a tüdővész enyhítésére irányuló működésének támogatására kér fel. Midőn ennek készsége teszek eleget, azon kérelemmel fordulok a város közönségéhez, hogy a sanatorium részére folyó évi október hó 25 től november hó 4 ig terjedő időben megjelent könyv-ádomány gyűjtésében támogasson. A gyűjtés a sanatorium gyűjtő társaság (ridiküljeivel) háziról házra járva volna eszközözendő. Különösen kérem a város nemesszívű hölgyeit hogy az ügyet egész emberszeretettelükkel felkarolják, támogatták a gyűjtő társaságokért a városháza: e hó 20 ig jelentkezni sziveskedjenek.

— **A magyar nyelvet és népevelést** Zemplénvármegye terjesztő egyesület f. hó 16-án d. e. 9 órakor közgyűlést tartott a vármegye-házban. A gyűlésről — térszűke miatt — lapunk jövő száma hoz tudósítást.

— **Söprik az utcát.** Az utca-seprés körül az utóbbi napokban egy okos és a közönségre nézve minden esetre kellemes újítással találkozunk. Eddig ugyanis az volt szokásban hogy az utca seprését a nap azon szakában végezték, amikor az utca legforgalmasabb volt, ami bizony sem egészséges, sem kellemes nem volt. Most már az utca seprését éjjel tartják, Derék intézkedés, amely jóles, ha megmarad a jövőben is. — Ezt írja a Szerencsen megjelenő „Tokaj-Hegyalja” az ő kis mezővárosáról. És mi, a panamákrol híres rendezett tanácsú város, akiket még a legkisebb fészék is lefűz köztisztaság tekintetében, szőgyenkeze süjtjük le szeméinket. Ha ugyan tudunk még szőgyenkezni.

— **Tolvaj szobaleány.** Dr. Kelnér Sománé helybeli ügyvéd nejének 400 korona értékű briliáns gyűrűjét e napokban ellopta Hermanovszki Mária nevű szobaleánya. Mialatt a károsult feljelentésére a rendőrség nyomozott, a szobaleány elvitte a lopott gyűrűt Reichard Armin helybeli zálogházába és 20 korona kölcsönt kért reá. Mivel a zálogházban a fiatal szobaleány szándékát és viselkedését gyanúsították, az

átvett gyűrűt beszozáltatták a rendőrségnek. Egyidejűleg letartóztatták a leányt is, akit kihallgatása és beismerő vallomása után átadták a kir. ügyészségnek.

— **Amerikai kivándorlók.** Mióta az amerikai munkaviszonyokban beállott a nagy hanyatlás, azóta Sátorajauhelyben is megcsappant a kivándorlók száma. Ez év kezdetétől fogva a rendőrkapitányságnál mindössze 93-an kértek külföldre szóló utlevelet, a kik közül azonban csak hatvanan vándoroltak ki az új hazába. Kettő Ausztráliába szóló utlevelet, egy pedig Ázsiába szóló utlevelet kért. A többiek — három kivételével, a kik Európa különböző államaiba vándoroltak, — Amerikába vették útjukat. A kivándorlókkal szemben a visszavándorlók száma 23. valószínű azonban, hogy a kivándorlás a november elején megtartandó elnökválasztás után nagyobb mérvet fog ölteni, a mi már most is érezhető, mert a legutóbbi hónapban csaknem még egyszer annyian kértek külföldre szóló utlevelet, mint az előző hónapokban.

— **A vigyázatlan hajtás áldozata.** A sebes, vigyázatlan hajtásnak folyó hó 15 én áldozatul esett a Kossuth-utcaan egy 300 korona értékű képviselő ló. Grünberger Abraham helybeli birtokos kocsijával estefelé a városba hajtott, miközben vele szembe hajtott Goldstein Adolf bérkocsitulajdonos kocsija, a ki a lovakat olyan kegyetlenül irányította, hogy a két kocsi összeütközött és a bérkocsis rudja Grünberger gyepőlő lovainak úgy a hasába furdott, hogy a rud eltört, a ló pedig teljesen használhatatlenné váltott. A lovat helyszínről a gypmester telepre szállították, a vigyázatlan hajtó kocsi ellen pedig megindították az eljárást.

— **Rendőri hírek.** Lopás. Blumenfeld Sándor helybeli terménykereskedő kárára ösmertlen tettes a „Kucskából” elloptott két darab abroszt. — **Betörési kísérlet.** M. D. Kazinczy-utcai lakásának utcai ablakán át ösmertlen tettesek betörést kíséreltek meg, de eredmény nélkül, mert a szomszéd lakók a tetteseket munkájokban megzavarták.

— **Őszel is nyílnak az életöröm virágai.** de csak azok számára a kik megőrizték szervezetük és idegrendszerük épségét. Manapság ezer és ezer olyan ember van, akik az egészség hiánya miatt nem szakíthatják le az élet virágait, pedig a legtöbb ilyen ember a maga vezetés könnyelműségének köszönheti, ha baja elharapódzott. A tudomány a villamoserő segítségével a szervi és idegbajoknak számtalan olyan fajtáját gyógyítja meg, amelyek ellen hajdanában alig volt orvosság. Akit érdekel — és kit nem érdekel az egészsége — a modern tudomány, az tanulságos és szórakoztató leírását kapja a villamos gyógykezelésnek, amely nap-nap után mindszélesebb körben hódít. Kérje tehát mindenki az „Ertekezés a villamos gyógyomódról” című

könyvet melyet ingyen és bérmentve zárt borítékban küld meg mindenkinek — külön kötet a férfiak és külön kötet a nők részére — az Elektro Vitalizer Orvosi Rendelő Intézet, Budapest, Károly-körút 2. émelet.

— **A „Nick Carter” kiadóhivatala.** Nikolassy Sándor füzetes kiadványából e héten megjelentek Nick Carter, 48. szám, melyben a nagy detektív egy milliós bányacsalás szövevénye részleteit deríti ki, bámulatos ügyességgel. A szenzációs fordulatokban gazdag történet a legjobbak egyike a gyűjteményben. A Buffalo Bill 30. füzet a Wild West vadregényes rengetegekben játszik s egy fiatal, bátor leány történetét mondja el, ki roppant leleményességgel és páratlan vakmerőséggel menti meg bűnös ura tért bátyja életét. A Grand kapitány 3. füzeteben egymást kergetik az izgató események. Egy elvetemült bünszöveget kétféle vezető a kiváló tengerész avval a mesével, hogy pokolgépet csempészték az Albatrosz fedélzetére, holott a rejtélyes ladában Bvoglite heregező elloptott eszkerei vannak. A Nobody 6. füzeteben a zseniális detektív maga is beáll tolvajnak, amennyiben vakmerő fogással szerzi vissza egy üldözött árvanak a vagyonát kaptak kifosztóitól. Végre, de nem utolsónak megjelent a Budapesti rejtelmek 6. füzet is, amelyben Kiss József az ünnepeit költő ismét méltó marad nagy nevéhez s bebizonyítja, hogy mint regényíró is megérdemli azt a becsületet és elismerést, melyet gyönyörű verseivel ki tudott vívni. Füzetek az egész országban má. jutt kaphatók s egy-egy füzet ára 30 f., de megrendelhetők közvetlenül a kiadónál is, Budapesteni (Király utca 13.)

— **Rákóczi cipőkrem** a legjobb bőrfenyésítő 5% a kassai Rákóczi-szobor alapja javára. Egyedüli gyártója Székely és Társa Kassa.

Fogzás.

Ugyan adjatok a szenvedőnek SCOTT-féle Emulsiót és kíméljétek meg álmatlan éjszakától. A fogak minden fájdalom és bélbaj nélkül bujnak elő, fehérek, erősek és egyenesek lesznek.

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer végigjegyét, a halászt, kérjük figyelembe venni.

A gyermek szereti a SCOTT-féle Emulsiót és készségesen fogja azt szedni. Az emésztést, ha meg van zavarva, mindenkor helyreállítja és előmozdítja. Egy eredeti üveg ára 2 K. 50 f. Kapható minden gyógytárban.

NYILT-TÉR.

A szerkesztésért felelős:
A SZERKESZTŐSÉG.

Kiadótulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

Német kisasszony, ki a könnyebb házi munkákat elvégzi, a háztartásban jártas és varrni tud, felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

3529—1908. végreh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezzenel közhírré teszi, hogy a sátorajauhelyi kir. járásbírósnak 1908. évi V. 1903—1. számú végzése következtében Dr. Gombos Gáspár ügyvéd által képviselt Zimmerstein Pinkász javára 400 Kor. s jár. erejéig 1908. évi augusztus hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 6248 korona 90 fillérre becsült következő ingóságok u. m: ruhanemű áruk, téli kapatok, házi butor, kávéházi berendezések stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sátorajauhelyi kir. járásbírószag 1908. évi V. 1903/2. sz. végzése folytán 400 K. tőkekönnel esedékes kamatai és eddig összesen bíróság már megállapított költségek erejéig Sátorajauhelyben alperes üzletében, lakásán és kávéházban leendő megtartására 1908. évi október hó 19-ik napján délelőtti 8 és fel órája határidőből kitűzték és ahhoz a venni szándékúok ezzenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. s 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsaron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyrték volna ezen árverés az 1908: XLI. t.c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Sátorajauhely, 1908. évi szept. hó 22. napján.

Rosner Imre,
kir. jbir. végrehajtó.

Ilfj. Heimlich József Sárospatakon ajánl októ. 26-án való szállításra 50—60 drb. új gönczi hordót kitűnő minőségben.

ROOZ-A DOLF
SATORAJAUHELYI KŐFARAGÓTELEP
SATORAJAUHELYI KŐFARAGÓTELEP

Zemplén megye legnagyobb kőfaragótelepe. Mindennemű íremlékek, nagy víti keretek, sírvezélyek, alátétkövek és mindennemű lepcőket rajz szerinti kivitelben és minden márkőfaragomvntak elvállal és pontosan elkészít.

